Napsal uživatel Honza Komín
Úterý, 01 Únor 2000 01:00

Podílel jsem se na spoustě písniček, a to většinou jako autor hudby. Texty dodávali kamarádi z okolí a tak podobně. Upřímně řečeno dlouhou dobu mě vůbec nezajímalo, o čem ta písnička je (čímž se přístupem řadím například mezi členy skupiny ABBA), hlavně když se verše na koncích pěkně rýmovaly a sloky měly hodně dlouhých slabik. Stejně tak jsem zpěváky, zpěvačky a kapely posuzoval výhradně podle melodičnosti jejich písniček, texty jsem zůstával naprosto nezasažen.

Vždy mě velmi překvapovala spousta lidí okolo, jak říká: "Mám rád interpreta XY, protože má skvělé texty, zato XZ se nedá poslouchat, je to o ničem" Poslechl jsem si tedy oba interprety a zjistil jsem, že mi texty obou připadají podobné - a to v tom smyslu, že jsem jen ztěží udržel pozornost až do konce písničky a po několikerém poslechnutí zjistil, že písničce vlastně vůbec nerozumím. Pouštěl jsem si písničku znovu a znovu s přesvědčením, že nejsem snad takový omezenec, který nerozluští o čem ta píseň vlastně je. Ve folkových písních se to totiž hemží metaforami typu "meandry zelených myšlenek nebo kulhající dým pronikl mezi vlásečnice mých snů" a to u mladých kapel, ale i autorů věhlasných jmen. To byl pro mě tvrdý oříšek, který většinou zůstal nerozlousknut. Obdobně špatně jsem dopadal i při rozborech básní našich básníků - velikánů v hodinách literatury. Nechci spekulovat o kvalitě textů a věřím, že asi kvalitní budou, pokud to říká ten či onen fundovaný hudební kritik nebo uznávaný textař.

Až jednou. V rádiu jsem zaslechl krásnou melodii a zapamatoval si k ní slova: "Nechám si projít hlavou, kam všechny věci plavou." Po čase jsem zjistil, že ta skupina se jmenuje Mňága a Žďorp a pak už nebyl problém sehnat nějaké její nahrávky. Leč jaké to zklamání na první poslech. Hudebně mi to přišlo podobné jako ta písnička, co jsem slyšel v rádiu, byla jediná, která po prvním poslechu opravdu vyčnívala. Co mě však zaujalo, byla přítomnost naprosto srozumitelných obratů, jejichž ironický nádech mě nutil zaposlouchat se do textů. Poslouchal jsem ty písničky znovu a znovu, ale ne kvůli hudbě, ale kvůli textům. Cítil jsem, jakoby někdo zpíval za mě, o mých pocitech. Nikdy před tím se mi tohle nestalo.

Bylo to poprvé, co mě zaujal text písně.

Od té doby se hodně změnilo. Začalo mi záležet na tom, o čem písničky, na kterých se podílím, jsou. Přestal jsem poslouchat jenom folk a začal poslouchat i jiné styly. Smířil jsem se s tím, že mnohé texty folkových umělců pro mě zůstanou navždy nerozluštěné, byť prý jsou velmi, ale velmi kvalitní a jsem rád, že jsem našel alespoň pár autorů, jejichž textům rozumím a jsou pro mě zamyšlením. A taky už tolik nedám na názory našich kritiků - velikánů, pro něž mnohdy mí oblíbení autoři nestojí ani za špetku vlídných slov. A vůbec jak zpívá ona skupina ve své jedné

písni: "Zatím je to dobrý, dejchám a mám co jíst."